

ת"פ 29394/09/17 - מדינת ישראל נגד צוהיב אקרע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 29394-09-17 מדינת ישראל נ' אקרע
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד אנה קצובסקי
- לשכת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

צוהיב אקרע באמצעות עו"ד רועי לנג

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי אני מודיע בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מאישומו בביצוע עבירות של פריצה לרכב ופירוק חלק מרכב.

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין בהתאם לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, פריצה לרכב בהתאם לסעיף 413 ורישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ופירוק חלק מרכב בהתאם לסעיף 413(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע לתביעה, בין התאריך 5.2.17 בשעה 21:00 לבין התאריך 6.2.17 בשעה 10:00, התפרץ הנאשם לרכב, נכנס לתוכו, פתח את מכסה המנוע וגנב מהרכב את המצבר.

ראיות הצדדים

3. מטעם התביעה העיד **רס"ר נתנאל מור**, חוקר זירה. הוגשו באמצעותו דו"ח מסכם חקירת מז"פ **(ת/1)**, דו"ח תפיסת מוצגים **(ת/2)**, דו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע **(ת/3)**, תמונות הרכב וטביעות אצבע שנמצאו **(ת/4)**, חוות דעת מומחה לעניין טביעות אצבע **(ת/5)**. בחקירתו הנגדית

הוא אישר כי לא ניתן לקבוע גיל של טביעת אצבע. הוא תיאר שטביעת האצבע נמצאה על גבי צד פנימי של חלון דלת הנהג.

4. בנוסף, העיד **רס"ר יגאל בר**, חוקר אשר גבה את הודעת החשוד. הודאת החשוד הוגשה **(ת/10)**, כך גם טופס הודעה על זכויות חשוד **(ת/11)**, אישור ביצוע תרגום **(ת/12)** ובקשה לחוות דעת מומחה ט"א **(ת/13)**.

5. הוגשו בהסכמה, הודעות העדה אני וולנד (להלן: "המתלוננת") מתאריכים 7.2.17 ו-7.9.17 **(ת/6)**, דו"ח פעולה של השוטר מתן רוזנפלד **(ת/7)**, תע"צ מטעם המנהל האזרחי באיו"ש **(ת/8)**, תע"צ מרשות האוכלוסין וההגירה **(ת/9)**.

6. מטעם ההגנה העיד **הנאשם בעצמו** אשר תיאר כי הוא מתגורר בשכם, אולם עובד בישראל בשיפוצים אצל מעביד בשם איברהים והוא מבצע את העבודות על פי הוראותיו בערים שונות באזור השרון מזה כ-6-7 שנים. הוא הסביר את הימצאות טביעות האצבע שלו בתוך רכב, בכך שבמהלך עבודתו הוא עוזר לאנשים ומביא דברים מרכבים כפי שהוא מתבקש.

טיעוני הצדדים

7. בסיכומיה, טענה ב"כ התביעה עו"ד קצובסקי, כי התביעה הוכיחה מעבר לספק סביר את אשמתו של הנאשם, בכך שהוגשו חוות דעת הקובעות כי טביעות אצבעותיו של הנאשם נמצאו על גבי חלון פנימי של הרכב שהיה ברשותה של המתלוננת. על גבי הרכב נמצאו 3 טביעות אצבע שאינן שייכות לבעל גישה חוקית לרכב, שניים מהן לא זוהו ואחת זוהתה כשייכת לנאשם. היא סבורה כי הטענה שייכת נגע בחלון הרכב הפנימי בעת שאדם אחר מלבד המתלוננת השתמש ברכב, הינה הנחה קלושה. היא סבורה שגרסת הנאשם מיתממת ומופרכת ואין כל אפשרות לבדוק אותה. היא מצביעה על כך שהוא לא מוסר את מספר הטלפון שלו או של מעסיקו. היא סבורה שנעשו מספיק פעולות חקירה ואין לדרוש מהחוקרים לבדוק כל אפשרות מופרכת. המתלוננת העידה במשטרה שהיא המשתמשת העיקרית ברכב וכי הרכב נפרץ במועד מסוים ואז נמצאת טביעת האצבע של הנאשם ברכב ובכך די על מנת להוכיח את אשמתו של הנאשם.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד רועי לנג, הגיש את סיכומיו בכתב וטען בהם כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל לפתחה על מנת להוכיח את אשמתו של הנאשם. הוא מצביע על הודעתה של המתלוננת מתאריך 7.2.17 בה היא מוסרת שהיא אינה המשתמשת היחידה ברכב וכי אין זו הפעם הראשונה

בה הרכב נפרץ. הוא מצביע על כך שרק טביעת אצבע אחת שנמצאה בצדו הפנימי של חלון הרכב הנפרץ, זוהתה ובעקבותיה נלקח הנאשם לחקירה, שבעה חודשים לאחר אירוע הפריצה מושא כתב האישום. במהלך חקירתו הסביר הנאשם את מטרת כניסותיו לישראל, לצרכי פרנסה. ופירט ככל הניתן את אופי עבודתו. בעקבות חקירתו, זומנה שוב המתלוננת למשטרה ובהודעתה הנוספת מסרה כי הרכב מצוי בבעלות אמה ובשימושם של אחיה. הוא הפנה לכך שלא ידוע לבית המשפט עד עתה בכמה אחים מדובר, מה עיסוקם ובאיזו דרך הם משתמשים ברכב. כמו כן הדגיש כי בהתאם להודעתה של המתלוננת, טרם גניבת המצבר, עזבה את הרכב כשהוא נעול וחלונותיו סגורים וגם למחרת, לאחר גניבת המצבר, מצאה אותו עם חלונות סגורים וללא סימני פריצה. הוא הפנה לעדותו של רס"ר נתנאל מור שמסר בין היתר כי לא ניתן לקבוע את גילה של טביעת האצבע וכן למענהו לשאלה בחקירה הנגדית בה אמר כי לא סביר שאדם שנגע בחלון רכב ובאותה העת במעטפת נייר, שטביעות האצבע יישמרו על החלון ולא על הנייר. לנוכח זאת טען ב"כ הנאשם כי לא ניתן לקבוע את גילה של טביעת האצבע, נמצאו טביעות אצבע שלא פוענחו, הרכב נפרץ מספר פעמים קודם לפריצה זו ולא ניתן לשלול את גרסתו של הנאשם לנוכח העובדה שלא נחקרו המשתמשים הנוספים ברכב.

דין והכרעה

9. אישומו של הנאשם מתבסס, בראש ובראשונה על הימצאות טביעת אצבעו של הנאשם על גבי צדו הפנימי של חלון הרכב שנפרץ ובעניינו הוגש כתב אישום זה.
10. ראיה זו הינה ראיה נסיבתית. לעניין ראיות נסיבתיות חזר בית המשפט העליון על מושכלות היסוד בנושא בע"פ 8808/14 פחימה נ' מדינת ישראל (10.1.17): " בשונה מן הראייה הישירה, הראייה הנסיבתית, מעצם טבעה, אינה מוכיחה במישרין את העובדות הטעונות הוכחה, כי אם מבססת עובדות אחרות מהן ניתן להסיק, בדרך של היסק לוגי ותוך שימוש בניסיון החיים ובשכל הישר, את העובדות הטעונות הוכחה (ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה (28.5.2007), והאסמכתאות הנזכרות שם; ע"פ 2697/14 חדאד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 71 לחוות דעתו של השופט ס' ג'ובראן (6.9.2016), והאסמכתאות הנזכרות שם (להלן: עניין חדאד); ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 577, 587 (2003) (להלן: עניין בן שלוש)). בית משפט זה קבע זה מכבר, כי לעניין הרשעה בדין הפלילי כוחן

של הראיות הנסיבתיות אינו נופל מכוחן של הראיות הישירות, וניתן לבסס הרשעה מעין זו על מארג ראיתי נסיבתי בלבד, וזאת כאשר המסקנה המרשיעה העולה ממנו "גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת" (ע"פ 8279/11 מור נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 57 לחוות דעתו של השופט י' דנציגר (1.7.2013); עניין חדאד, פסקה 73 לחוות דעתו של השופט ס' ג'ובראן).

11. תזת התביעה מתבססת על כך שמדובר ברכב המצוי בשימושה של המתלוננת, אשר עזבה אותו בתאריך 5.2.17 בשעות הערב כשהוא נעול ומצאה אותו למחרת בשעה 10:00 בבוקר כשמצברו נגנב ודברים הוצאו מתא הכפפות וכן הבאגז' נמצא הפוך. ברכב, בצדו הפנימי של החלון הסמוך למושב הנהג נמצאו טביעות אצבע של הנאשם. מאחר והנאשם לא היה אמור להימצא בתוך הרכב, המסקנה המתבקשת היא שהוא זה שפרץ לרכב וגנב את המצבר.

12. מנגד, תזת ההגנה היא כי הנאשם עוסק בשיפוצים באזור השרון מזה מספר שנים וייתכן ובמסגרת עבודתו נדרש להיכנס לרכב על מנת לסייע לסחוב דברים וכנראה נגע בשמשת הרכב.

13. המתלוננת בהודעתה מתאריך 7.2.17 מוסרת כי אין זו הפעם הראשונה בה נפרץ רכבה וכי חודש קודם לפריצה זו, אירעה פריצה נוספת לרכב, בה נגנבו משקפי השמש שלה ונגרם נזק לסוויץ'. בנוסף, חודשיים קודם לכן, הרכב נפרץ ולא נגנב ממנו דבר. בשני המקרים הללו לא הוגשה כל תלונה או דיווח למשטרה.

14. לנוכח אירועים אלו ולאור עדות חוקר הזירה, רס"ר נתנאל מור ולפיה לא ניתן לקבוע את "גילה" של טביעת האצבע, הרי שלא ניתן לקבוע שטביעת אצבעו של הנאשם הגיעה לרכב דווקא במועד המצוין בכתב האישום. אולם בכך אין די על מנת להביא לזיכויו של הנאשם. בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. במהלך הדיון התבקש הנאשם להתייחס לטענה כי פרץ לרכב, בין בתאריך המצוין בכתב האישום ובין בתאריך אחר.

15. בהודעה שנמסרה על ידה במשטרה בתאריך 7.9.17, מוסרת המתלוננת כי ברכב שנפרץ משתמשים אמה, שהינה בעלת הרכב וילדיה שהם אחיה של המתלוננת. היא מציינת כי היא זו שהשתמשה בו בתאריכים 5.2-6.2.17. באשר לתאריכים אלו היא מציינת שהרכב חנה בסמוך לביתה, בו לא מתבצעים שיפוצים, אך היא ציינה כי בסמוך לביתה ישנם בתים רבים המצויים

בשיפוצים במסגרת תכנית תמ"א 38.

16. מאחר וכאמור, לא ניתן לייחס את טביעת האצבע שנמצאה, דווקא לתאריך המצוין בכתב האישום ומאחר והרכב היה מצוי בשימושם של משתמשים רבים, אשר בית משפט לא יודע אף את מספרם. המתלוננת לא מסרה כמה אחים יש לה, מה הוא עיסוקם, היכן הם מתגוררים, לצורך מה הם משתמשים ברכב. הרי שאין כלל אפשרות לבחון את השאלה- האם התזה החילופית שהועלתה על ידי ההגנה סבירה אם לאו.

17. אילו היו נגבות הודעות מכלל המשתמשים ברכב או לכל הפחות המתלוננת הייתה נשאלת על כך במהלך גביית הודעתה, ניתן היה לבחון האם ישנה סבירות לתזה זו. ייתכן ובאם הייתה המתלוננת מעידה בבית המשפט, ניתן היה גם כן לבחון זאת.

18. מאחר וכל זה לא נעשה, לא ניתן לשלול את האפשרות אותה העלה הנאשם ולכל הפחות יש לראות בכך משום ספק סביר, וודאי לא ניתן לקבוע כי המסקנה המרשיעה העולה מהראיות הנסיבתיות גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת.

19. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה את המיוחס לנאשם, בכל הנוגע לעבירות פריצה לרכב ופירוק כלי רכב, מעבר לספק סביר ועל כן אני מורה על זיכוי, מחמת הספק, מאישומו בעבירות אלו.

20. על פי הודאתו, אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בהתאם לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ח, 23 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם וב"כ עו"ד רועי לנג.